

Відозва Головного Командира до УПА !

липень 1946

Бійці й Командири УПА !

Від зими йде велетенський, майже безперервний натиск ворога на українське революційне підпілля та його збройні частини - УПА. Ворог докладася всіх зусиль для знищення того руху, на який орієнтуються всі гноблені люди й народи цілого ССРСР. Через декілька місяців не було оселі в теренах, обнятих революційним рухом, де не стаціонував би гарнізон ославлених "внутренних войск НКВД", для "боротьби з бандитизмом". Самий "міністер внутренних дел" Круглов організував добірних старшин з цілої Росії на зимово-весняні місяці для подавлення Української Революції. Ні вдень ні вночі, не переставали переслідувати Вас, ні в день ні в ночі не залишали в спокою українське населення, щоби тільки змогти вже раз зголосити Сталіну, що українське повстання подавлене.

В парі з тим міжнародня ситуація, що під кінець 1945 р. почала сильно загострюватися й давати надію на швидкий конфлікт - не вийшла поза рямці дипломатичних зударів. Оба протилежні бльоки, радянський і англо-саксонський хоч і свідомі неминучої війни, проте не виходять ще зі стану "збройного мира". Непорозуміння на всіх нарадах, конференціях, чергуються з уступками, для відхилення негайного конфлікту або з різними "пробами" атомової бомби, чи військовими експериментами в полярних околицях. Та все це тільки гра, що може тривати зовсім коротко, а може затягнутись і на довший час. А цілий час тієї гри большевики використовуватимуть в дальшому для нищення свого найгрізнішого внутрішнього ворога - української національної революції.

Весь період від зими по сьогоднішній день видержала УПА з честю. У важкий для українського народу момент, коли сталінські гайдуки гонили його силою до славних "виборів до Верховної Ради", УПА давала збройну допомогу народові, хоч цілий край був вкритий військами НКВД. Опинившись в дуже важких ситуаціях, деякі відділи втратили навіть половину свого складу, та не було відділу УПА, що скапітулював би перед ворогом. В цій безприкладній боротьбі УПА перейшла всі сподівання, які на неї поклав нарід і революційний Провід - Українська Головна Визвольна Рада. Я гордий з того, що мені довелося очолювати ту славу армію героїв, якій рівної не знає історія України.

Поруч з десятками й сотками бійців і командирів, в цьому періоді загинув геройською смертю на важкому, відповідальному посту, шеф штабу Головної Команди УПА ген. Перебийніс, що цілі десятки літ працював над організуванням і вишколом українських збройних сил. З глибокою пошаною і смутком клонимо голови перед тінями нашого Великого Друга ген. Перебийноса. Він, цей лицар без казки, буде постійно пригадувати нам, як треба жити для України й як для Неї треба вміти вмерти.

Бійці й Командири УПА !

Коли Українська Національна Революція, що принесла волю українському народові в 1918 р., була в 1920 р. подавлена ворожою перевагою, а Українська Армія, яка до того часу діяла одноціло, великими з'єднаннями, немов розплилась - ворог був переконаний, що вона перестала існувати. А на ділі вийшло не так. Це був тільки момент переорганізування українських революційних сил, момент, коли форми широкої повстанської боротьби замінено другими формами, підпільно-конспіративними. Це був момент, коли на традиціях повстанчої боротьби, народились нові революційні організації УВО, ОУН, що протривали цілий важкий час 25-літньої окупації - нате, щоби в 1943 році знову ввести в дію широкі повстанчі акції - під назвою УПА. Ворог був певний, що Армію Визвольних Змагань знищив, та він грубо помилився. І сьогодні окупант України може знов думати, що з хвилею покінчення широких повстанчих акцій, УПА перестала існувати. Революція подавлена. Та й тим разом він грубо помиляється. Бо сьогоднішній момент, це тільки момент переставки сил, це момент переходу з одних форм боротьби в другі.

Я певний, що Ви, незламні борці-герої, вміло засвоїте собі ті нові зразки бою з ворогом, так, як скоро й вмјло опанували мистецтво партизанки. Скриті, невловимі, Ви негайними, блискавичними ударами вдаряти будете ворога там, де він того ніяк не сподівається. З питомою Вам очайдушністю й витривалістю, про яку ходять легенди по цілому світі, продовжувати будете й далі славні традиції УПА, виховувати будете своїми геройськими чинами нове, наростаюче покоління, щоби й його включити в революційну боротьбу. Ви докажіть ворогові ще раз і ще раз, що Української Революції подавити не можна, що форми боротьби, які Ви сьогодні приймаєте, це хвилеві форми; що незабаром прийде час чергового переходу до широких повстанських дій, які завершаться Вже повною перемогою - створенням Української Самостійної Соборної Держави.

Вічна слава безсмертним героям, що віддали своє життя за волю України! Ні на крок не відступимо від ідей, які вони нам вказали, й за які поклали своє життя!

З честю виконаємо обов'язок, який зложив на нас наш нарід: воля або смерть! Дальшими геройськими вчинками продовжуватимемо невмирущу славу УПАрмії! Під проводом Української Головної Визвольної Ради – вестимемо дальше нещадну боротьбу проти окупанта, аж до повної перемоги!

Чупринка, Гол. Ком. УПА

Постанова Української Головної Визвольної Ради про визнання дня 14-го жовтня 1942 р. днем постанови Української Повстанчої Армії (УПА) та про встановлення цього дня святковим днем УПА.

В м. жовтні 1942 р. на Поліссі постали перші збройні відділи, що дали початок Українській Повстанчій Армії.

1. Для зафіксування цього історичного моменту визнається день 14-го жовтня 1942 року днем постанови УПА.

2. Для вшанування цього моменту день 14-го жовтня, що збігається з історичним козацьким святом Покрови, вводиться як святковий день УПА.

30 травня 1947.

Українська Головна Визвольна Рада